

KISIPAROS

A Kecskeméti Ipartestület és az Ipartestületek kecskeméti körzetének hivatalos lapja.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben:	Vidékre:
1 évre — 8— P	1 évre — 10— P
Negyed évre — 2— P	Negyed évre — 1.50 P
Egyes szám ára 20 fillér.	
Megjelenik hetenként egyszer, szombaton.	

Felelős szerkesztő Szabó Sándor ipartest. elnök
Szerkesztő dr. Szappanos Sándor ipartest. jegyző
Főmunkatárs
dr. Nagy Sándor ügyvéd, ipartestületi ügyész
Munkatárs
Soós Imre kiskunfélegyházi ipartestületi titkár

Szerkesztőség és kiadóhivatal
az Ipartestület helyiségében, Kecskemét,
III., Széchenyi-tér 7. szám.
Telefon: 82. sz.
Cikkek és közlemények szerdán délig, hirdetések
legkésőbb szerdán estig küldendők be.

Követeljük a kézművesiparban az általános forgalmi és fényüzési adó megszüntetését!

Mayerfi Zoltán arcképének leleplező beszéde.

Elmondotta: Szabó Sándor ipartestületi elnök, a kecskeméti Ipartestület évi rendes közgyűlésén, 1929. márc. 25-én.

Mélyen tisztelt Közgyűlés!

Felejthetetlen emlékű néhai Mayerfi Zoltán volt elnök urunknak arcképét kell, hogy leleplezzük ma

A kegyeletnek ezen szent ünnepi pillanatában szálljunk magunkba és néhai Mayerfi Zoltán volt elnök urunknak életéből ragadjunk ki egynéhány emléket.

Mayerfi Zoltán 1860. évben született Kecskeméten. Atyja: Mayerfi János szappanfőzőmester azok közé a nagyképzettségű mesteremberek közé tartozott, akik bejárták majd-nem egész Európát és bőséges élettapasztalattal megrakodva alapítottak itthon családot. — „Imádkozz és dolgozz“, ez volt a Mayerfi család jelszava, és talán ez díszíti még ma is László Károly utcai házuk homlokzatát, és ezt a jelszót kapta örökségül a 14 éves Zoltán is, amikor édesapja halálával reászakadt a család fentartásának gondja. Még gyermek volt, törékeny, gyenge testű fiú, de a nagy szellem már ekkor bontogatta benne szárnyait. Tanult éjjel-nappal lankadatlan szorga-

lommal, képezte magát és az eredmény nem maradt el. Űzlete napról-napra fejlődött s a tekintélye, a személye iránti tisztelet folytonosan gyarapodott. Nevét a legtekintélyesebb kecskeméti iparosok között emlegették már ifjú korában. — Majd a férfikor delén 1902-ben 42 éves korában elnöke lett az Ipartestületnek, amely tisztséget viselte is haláláig. A közérdekében kifejtett nagyvonalú munkássága főképpen ettől az időtől kezdve dotálódik. Buzgósága, ellenállást nem ismerő tevékenysége következtében 1906-ban már épült az Ipartestület hatalmas székháza, — mely egyik dísze most is városunknak. A közélet küzdelmeiben kifejtett munkásságával fokozatosan együtt járt az elismerés. Egyházának gondnoka, majd másodfelügyelője, városunk törvényhatóságának biz. tagja, számos társadalmi egyesülés vezető tagja lett.

Mindezek fölött legnagyobb tevékenységét az iparostársadalomnak szentelte élete utolsó percéig. A köznek élt, bár az utolsó évében sokat kellett küz-

denie betegsége ellen, készségesen állt szolgálatára minden igaz ügynek, amelyben hozzája fordultak. 1924. augusztus 9-én délben csendesen, minden szenvedés nélkül szenderült el, szép életét szép halállal fejezve be.

Ne csodálkozzék a T. K., ha meghatódottság fog el, mert nem volt és nem lesz többet ilyen elnöke ipartestületünknek. Ezekért a dicső emlékekért ipartestületünk vezetősége 1924. év november 2-án megtartott közgyűlésen előterjesztette azt az óhaját, hogy felejthetetlen nagy vezérének arcképét megfesteti. Azok után az érdemek után és az iránta érzett tisztelet és nagy szeretet lelkes helyesléssel fogadta vezetőségünknek ezt az eszméjét a közgyűlés. S immár itt áll megfestve, melyről most hull le a lepel — és végtelen időkre hirdetni fogja a jövő nemzedék részére nagy vezérünknek dicsőséges emlékét. Hirdetni fogja a kecskeméti iparosság szívéből, lelkéből soha ki nem törölhető iránta érzett nagy szeretetet és hálát.

Ezt a szíviünkbe, lelkünkbe

545
II

vésődő emléket a kecskeméti iparosság vezetősége megfogja őrizni végtelen időig, dicsőségére azoknak az emlékeknek, mellyel boldogult volt elnökünk iránt viseltetünk. A Mindenhatótól pedig azt kérjük, hogy nagy vezérünknek földi munkásságáért adjon csendes pihenést. Hozzá tartozóit pedig áldja meg az Egek Ura hosszú, boldog élettel — és jóleső érzés legyen részükre az, hogy az iparosság felejtethetetlen nagy vezérének mily nagy hálával, szeretettel adózik.

Az iparosság husvétja.

Irta: RIMÓCZI JÁNOS.

Valamikor régen, nagyobb lelkesedéssel várta az iparosság a nagy ünnepeket, mint a jelenben.

Gondtalan jólétben sohasem éltünk mi kisiparosok, de a múltban több volt a jövedelmünk teherviselésünk arányában.

Ha a háború előtti időkben, husvét, pünkösd, vagy karácsony ünnepe közeledett, a közönség felkereste rendeléseivel a szabó, cipész, kalapos és nőruha készítő iparosokat s a családfőtől kezdve feleségnek s gyermekeknek új ruházatot rendeltek, hogy a nagy ünnepekhez méltóan új ruhába öltözködhessenek mindnyájan.

Ma csak a legszükségesebb ruházati cikket rendeli, vagy vásárolja meg a közönség. Sőt, sajnos, sok esetben még a legszükségesebb ruházati cikk beszerzésére sem jut a gondterhes megélhetési viszonyok között.

A fodrászüzletekben is sokkal nagyobb volt a forgalom a régi időkben. A nagyünnepek hetének első napjaiban már megkezdődtek az ünnepre végzett hajvágási munkák. Ünnepek szombatján pedig még a késő órákban is zsufolva voltak az üzletek vendéggel.

Ma már az úri- és nőiszabó, kalapos és fodrásziparosoknak is csak emlékükből élnek a nagyünnepek régi forgalmas napjai.

A háború és a háborút követő rossz gazdasági évek lerontották csonkaországunk kisiparát. Ezért a legnagyobb aggodalommal tekintünk bizonytalan jövőnk elé. Sejtelmek azt sugják, ha a gazda-

sági helyzet nem változik s közterheink nem csökkennek: a kisipar megsemmisül Magyarországon.

Fel tehát a cselekvésre! — Segítsen kormányunk a bajbajutott panaszkodó kisiparosság helyzetén még el nem késik segítségével! Ne engedje megsemmisülni az államnak e hasznos és becsületes adóalanyait, a kisiparosságot!

Tudni kell minden államférfinak, hogy csonkaországunk régi életerejét csakis adófizető polgárai munkálkodása és boldogulása által nyerheti vissza!

A Megváltót halálra kintzták és sirjára súlyos nagy kődarabot hengerítettek... Mégis felpattant a koporsó fedele... Megnyílt a sir... s az örökhaltottnak hitt Jézus Krisztus dicsőségesen feltámadt belőle...

Az Örök Igazság él!... Ezért halálra ítélt magyar hazánk is fel fog támadni trianoni gyászos koporsójából!...

— Hamis Judások! Hiába árultátok el nemzetünket! Hiába akarjátok megsemmisíteni a magyart! — Elfog jönni a feltámadás szent napja, amikor újra szabad, nagy és boldog lesz hazánk!

— De országunk ügyét kormányzó vezéreink! Könnyítsétek meg a nemzet sorsát!... Ne rakjatok még ti is töviskoszorúkat magyar testvéreitek fejére! — Vegyétek le inkább a súlyos keresztet vállunkról!

Hogy állunk azzal a „felelőtlen demagógiával”?

Az önálló kézműveskamrai mozgalom hiteles története.

Az elmúlt hónapok, sőt mondhatjuk évek során egyre hevesebb hullámokat vert a kisiparosság küzdelme önállóságának váráért: a Kézműves Kamaráért. — Ebben a küzdelemben az ádáz gyűlöletnek minden ördöge szabadon járta ész nélküli táncát, s csak itt-ott ütöttek meg egyes higgadtabb vezérek józan hangokat; de azok sem keresték a történelmi igazságnak tanulságait.

Pedig ha igaz az, hogy a „történelem az élet tanítómestere,” akkor itt is helyénvaló lett volna visszapillantani nemcsak a Ker. és Iparkamarák 70 éves múltjára, hanem a hosszú múlt alatt történetekre is. Akkor bizonyára nem mondták volna a Kézműves Kamara ellenzői azt, hogy „demagógia” az

iparosság felvilágosítása és „rövidlátás,” vagy „meggondolatlanság” ez intézmény „követelése.”

Lássunk tehát tisztán s nézzük, vizsgáljuk ennek a kérdésnek történetét, hogy levonhassuk a tanulságokat belőle. De, nehogy a fenálló kamarák hívei azzal vádoljanak meg, hogy adataim „tendenciózusak,” most tisztán csak a „Magyar Kereskedelmi és Iparkamarák keletkezésének, fejlődésének és működésének története 1856-tól 1896-ig” című, a kamarák hivatalos adatai alapján a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara által szerkesztett munkából fogok szemelvényeket és idézeteket közölni.

Az idézetek magyarázatához tartozik, hogy a bécsi abszolút kormány ker. minisztériuma léptette életbe Magyarországon az 1850. évi osztrák kamaratörvény alapján a keresk. és iparkamarák intézményét.

Az abszolutizmus után a magyar királyi budai helytartó-tanács az intézményt megőhajtván honosítani, 1861. febr. 13-ról kelt rendeletével felhívta a kamarákat, adjanak véleményt a hazai kamarák átalakítása kérdésében, amely javaslatra a Budapesti Ker. és Iparkamara 1861. április hó 10-én 224. szám alatt felterjesztett részletes javaslatában a következőket olvashatjuk:

„Nyomatékosabb kérdés az: vajjon a kereskedelmi kamra egyszersmind iparkamra is legyen? Az 1850. márc. 18-iki legfelsőbb határozat szerint szabályszerűleg minden kamra két részre oszlik: kereskedelmi és iparosztályra, melyek részint közös, részint elkülönített hatáskörrel bírnak; ezen határvonalon belül a tagok száma minden kamara és minden osztályra nézve meg lön határozva; Pestre nézve 30 tag 15 póttaggal volt megállapítva, melyből $\frac{2}{3}$ -ad a gyár és kereskedelmi, $\frac{1}{3}$ -ad pedig az iparosztályhoz tartozik.

A szabadelvűirány, melyet a kamara minden a kereskedelem, ipar, közlekedés, vám- és egyedáruságra vonatkozó ügyekben követett, s különösen az iparszabadság, melynek rendületlen előharcosa a kamra volt — sok céh és testület neheztelését vonta magára, melyek a munka szabadsága által régibb időben szerzett szabadalmukat veszélyeztetni látták, s állítólagos joguk méltánytalan képviselőit panaszolták, s jelesül abban nagy fennakadást találtak, hogy azon arány, mely az ipar és keres-

kedelem képviseletére szánt tagok száma közt létezik, az előbbire nézve nagyon kedvezőtlen, s igazabban megfordított arányban kellene érvényesíteni.

Anélkül, hogy ezen kifogások közelebbi elemzésébe bocsátkoznánk, bátrak vagyunk csak azt megjegyezni, miszerint minden képviseletnek akként kell alkotva lennie, hogy az illetők törvényes jogaik teljes és feltétlen megőrzése iránt megnyugtató s biztosítva legyenek.

Ezen megnyugvást a helybeli iparosok a pesti kamarában nem lelik; mert a kamara kezdettől fogva azon meggyőződésből indult ki, miszerint feladat nem abban áll; egyes testületek magánérdekeit mindenáron védeni és előmozdítani, hanem a munka lehető szabad terjesztése és a reáltudományok ápolása által az ipar felvirágzására törekedni, s ezen meggyőződésének támpontjait szabadelvű intézeteikkel megáldott népek anyagi előhaladásában a tudomány, s a népek boldogságát szívéükön hordozó férfiak elismerésében keresé és megtalálása!

Ezen nézet kötelességünké teszi az ipar osztály kívánságai iránt annyiban igazságosaknak lenni, hogy a mindkét oldal képviseletre nézve vállást indítványozunk; s valamint Franciaországban és Belgiumban elkülönített kereskedelmi kamarák — *chambre de commerce* — léteznek, melyek feladatú csupán a kereskedelmi érdekek megőrzésében áll, úgy az általunk védelmezett kamarák kizárólagosan csak a kereskedelmi forgalom, s gyári érdekek képviseletét vegyék át, s a többi iparágakra nézve elkülönített iparkamarák allitassanak fel.

Nos tehát, igen tisztelt közös-kamara pártiak, a fentieket nem mi mondjuk most, hanem mondták 1861-ben maguk a Kamarák; s ha ma minket felelőtlen demagógoknak neveznek, akkor mi nyugodtan válaszolhatjuk: a kamarától tanultuk ezt a gondolatot, s mivel érezzük annak az igaz voltát: hangoztatjuk a legteljesebb lelki nyugalommal ezután is.

De nemcsak a Kamarák képviselték ezt a gondolatot, hanem jeles politikusaink is. A kamarai törvényjavaslatot a képviselőház 1868. évi április 18-iki ülésén tárgyalta, amelyhez hozzászólva Tisza Kálmán a következő indítványt terjesztette a Ház elé:

„Mondja ki a ház, hogy a kereskedelmi és iparkamarákra vonatkozó törvényjavaslatot jelenben tárgyalás alapjául el nem fogadják, hanem oda íratják a miniszterinomot, hogy intézkedjék az iránt, hogy a hazánkbeli iparosok és kereskedők külön-külön a megállapítandó kerületekből küldötteket válasszanak, mi ha megtörtént, a ház saját kebeléből egy 10 tagu enquete-bizottságot fog kiküldeni, mely meghallgatva ama küldöttek véleményét, általában, meg kívált az iránt, hogy együtt-e az iparosok és kereskedők, vagy külön-külön s hogy kereskedelmi és iparkamarákat, vagy pedig egyesületeket akarnak-e alkotni, hogy mi módon vélik azok költségeit fedezni, kiknek s minő hatáskörrel tartják felrüházandóknak? A további teendőkre nézve a ház elé véleményes jelentést terjesszen.”

De hasonló értelemben szólalt fel Wass Sámuel gróf is:

„Az ipar nem tűr el oly törvényt, mely útját szabja meg; maga törpályát önmagának s csak azt kívánja a kormányzattól, hogy szokásai s önszabta törvényei teljes ótalomban részesüljenek.”

Ilyen „demagógia” alapján állunk mi, hogy ma, az érdekelentétek fokozottabb kiéleződésének idejében szóról-szóra idézzük a közös kamarákat, Tisza Kálmánt és Wass Sámuel grófot.

Hogy pedig a közös kamarák azzal a váddal ne illessenek, hogy ez már olyan régen történt, — hogy talán igaz sem volt: még egy idézetet idégtatunk a kamarák tanulságos történetéből.

Ez az összefoglaló áttekintés már 1896-ban készült, amelyből kiragadjuk a következő sorokat:

„A külön iparos kamarák kérdése tehát tulajdonképpen a kisiparos osztály nélkül döntetett el. Ennek tulajdonítható — más okokon kívül — az, hogy a kamarák még alkotmányos újjászervezésük után is, midőn tehát az alkotmányos törvényes alapnak sokszor kifogásolt hiánya már pótolva volt, évekig nem voltak képesek az iparos és kiváltképpen kisiparos körökben rokonszervre szert tenni, sőt nemcsak közönyt, hanem határozott ellenszenvvel kellett több helyütt találkozniok. Ezek a mozzanatok annál inkább figyelemre méltók, mivel — amint láttuk — maga a budapesti kereskedelmi és iparkamara lépett fel

1861-ben azzal a javaslattal, hogy a nagyipar és kereskedelem képviselete a kereskedelmi kamaráknál hagyassék meg és az ipar többi ágaira nézve külön képviselet, külön iparkamarák szerveztessenek.”

Ha visszapillantunk a múltba, így beszél hozzánk a történelem, az élet igazi tanítómestere.

Ezek után nyugodtan bocsájtjuk bírálatra a kérdés eldöntését: ki a demagóg? — S ki az a felelőtlen elem, amelyik nem nézi a multat, csak a jelent — esetleg önhasznúnak látszó állapotát kiáltja ki egyedül üdvöztőnek?

Akiknek van szemük a látásra, lássák, akiknek van fülük a hallásra, hallják.

Dr. Szappanos Sándor.

Ipartestületünk évi rendes közgyűlése.

Szabó Sándor újból 5 évre elnökké választott. — Tiltakozás a közüzemek ellen. — Az adósérelmek és panaszok újból elhangzottak.

Ipartestületünk XLIII-ik évi rendes közgyűléséről az alábbiakban számolunk be:

Jegyzőkönyv, felvétel Kecs-keméten, 1929. évi március hó 25-én délután 3 órakor, a Kecs-keméti Ipartestület évi rendes közgyűlésében.

Jelen voltak Szabó Sándor elnök, Csikay Lajos, Leicht István alelnökök, Tormássy István nyug. rendőrfőtanácsos, iparhatósági biztos, dr. Szappanos Sándor jegyző, Szabó Lajos segédjegyző; mint meghívott vendégek özv. Tatay Jenőné és özv. vitéz Bocskay Gyuláné urasszonyok, azonkívül az ipartestület tagjai több mint 160-an.

I. Szabó Sándor elnök üdvözlö a Mayerfi-család képviseletében megjelent özv. Tatay Jenőné és özv. vitéz Bocskay Gyuláné urasszonyokat, Tormássy István ny. rendőrfőtanácsost, mint iparhatósági biztost, a sajtó jelenlévő képviselőit és a megjelent összes ipartestületi tagokat s megállapítja, hogy a délután 2 órára alapszabályszerűen összehívott XLIII-ik évi rendes közgyűlés határozatképtelenség miatt megtartható nem volt, azt ma délután 3 órára elnapolta és így a most megnyitott közgyűlés a jelen-

levő tagok számára való tekintet nélkül határozatképes.

Mivel az évi jelentés az elmúlt év összes eseményeivel teljes egészében kimerítően foglalkozik, ezért azzal nem kíván külön foglalkozni, csupán megemlíti, hogy e munkáért a jegyzőt illeti minden elismerés. Rá kell azonban mutatnia arra, hogy a folyó évi január 27-én megtartott rendkívüli közgyűlés olyan impozánsan nyilatkozott meg a Kézműves Kamara felállítására mellett, hogy azért ő az Iposz. nagyválasztmányától jegyzőkönyvi köszönetet kapott, amelyért viszont — úgy érzi — köszönettel tartozik a közgyűlésnek.

Majd néhai Mayerfi Zoltán, volt ipartestületi elnök arcképét leplezte le Szabó Sándor elnök a lapunk vezető helyén közölt nagyhatású beszéd kíséretében.

Közben Mayerfi Zoltán arcképéről lehullott a lepel, az ipartestület tagjai megilletődéssel szemléltek néhai szeretett elnökük jól sikerült arcképét és éljenzéssel fogadták az elnök megható beszédét.

II. Özv. Tatay Jenőné és özv. vitéz Bocskay Gyuláné úrasszonyok eltávozása után a jegyzőkönyv hitelesítésére elnöki ajánlásra Nagy Lajos, Polyák Sándor, Batori István és Pittner János kértettek fel.

III. Elnök felkérésére jegyző egész terjedelmében felolvassa az Ipartestület előljáróságának nyomtatásban is megjelent 1928. évi jelentését, amelyet a közgyűlés hozzászólás nélkül egyhangúlag tudomásul vett.

Úgyisint egyhangúlag hozzájárult a közgyűlés, hogy az 1927. évi hátralékos tagsági díjak közadók módjára való behajtás végett a városi adóhivatalhoz áttétessenek.

Ezek után beterjeszti jegyző az ipartestület pénztárforgalmát az 1928. január 1-től december 31-ig terjedő időre, továbbá az ipartestület 1928. december 31-iki mérlegét, amelyeket a közgyűlés minden hozzászólás nélkül, egyhangúlag tudomásul vett és a felmentvényt az elnökségnek, előljáró tisztviselőknek és a számvizsgáló bizottság tagjainak egyhangúlag megadta.

IV. Folytatólag beterjesztette jegyző az Ipartestület 1929. évi költség- és jövedelemelőirányzatát, amelyet a közgyűlés egyhangúlag tudomásul vett.

Ismertette jegyző az 1929. évi tagsági-díj tervezetet és az ipartestület kezelésében levő alapok ki-

mutatását; a közgyűlés mindkettőt tudomásul vette.

V. Bejelenti elnök, hogy a tárgysorozat következő száma az elnökválasztás, miért is felkéri Csikay Lajos alelnököt, hogy az elnöklést vegye át, ő pedig távozni készül.

A közgyűlés egyhangú és lelkes közfelkiáltással Szabó Sándort újabb öt évre az ipartestület elnökévé választja, mielőtt még a termet elhagyhatná. A közgyűlési határozatot Csikay Lajos alelnök hirdeti ki, majd köszönti az újonnan megválasztott elnököt, s kéri, hogy miként az elmúlt öt évben, úgy a jövőben is olyan odaadással, szeretettel és önzetlenséggel töltsse be az elnöki tisztséget, s kéri Isten áldását Szabó Sándor elnök működésére.

Szabó Sándor elnök újból átvévon az elnöklést, Csikay Lajos üdvözlő szavaira a következő beszédben válaszolt:

Mélyen tisztelt Iparostestvéreim! Mindenekelőtt szívem egész melegével köszönöm meg az alelnök úr szíves szavait s azt az őszinte bizalmat, melyet iparostársaim velem szemben ismételten kinyilvánítottak. Tudom, hogy voltak és lesznek a jövőben is aspirálók e fényes tisztség betöltésére, jóllehet önző érdekektől fűtve: én azonban ezt sohasem kerestem, mindig az iparosság bizalmát vártam, hogy megnyilvánuljon.

Az én programom nyílt és becsületesek terveim, amelyeknek alapvétele az, hogy az iparos tényleges részese legyen a közös ügyek intézésének. A magunk autonóm testületén belül ezt már végre is hajtottuk. Öntudatosan és igen határozottan ragaszkodni fogok ahhoz is, hogy ez a közügyek minden terén érvényesüljön. És mert tudom céloim tisztaságát, hiszem, hogy ezt a jövőben keresztül is fogjuk vinni.

Mélyen tisztelt Iparostestvéreim! Én fegyverül, mindig a megfontolt szelídebb hangot használtam és mondhatom, hogy a legtöbb esetben kivívtam az iparos érdekekért mindig annyit, mintha állandó kritizálással és hangos szófecsérléssel kerestem volna igazamat.

És ez újra belém helyezett bizalom megsokszorozott erőt és ambíciót ad nekem a jövő küzdelmeihez. Arra kérem a Mindenhatót, hogy adjon ipartestületünk vezetőségének sok erőt és egészséget, hogy e sokat szenvedett iparostár-

sadalom boldogulásának mielőbbi kivívására egyesített erőnket minél fokozottabban felhasználhassuk.

Mégegyszer megköszönöm a szeretet, ragaszkodást és az őszinte bizalmat!

VI. Jelenti elnök, hogy a tárgysorozat következő pontja 12 előljárósági rendes tag, 12 póttag, 3 számvevőbizottsági rendes tag, 2 póttag, 5 közösbizottsági tag választása. Majd beterjeszti jegyző, hogy az előljáróság rendes tagjaiul egyhangúlag következőket ajánlja az Ipartestület előljárósága az 1929—30—31. évekre megválasztani: Dávid Sándor nőiszabót, Végh Kálmán cipészt, Virágh Gergely cipészt, Ö. Kovács János kovácsot, Fazekas Zsigmond molnárt, Matók Béla cipészt, Kürthy Lajos csizmadiát, Csikay Imre kovácsot, Nagy Lajos bognárt, az előljáróság lelépő sorából, Vincze Mihály hentes és mésszárost, Szabó Ferenc kárpitost és G. Szabó István asztalost, mint újonnan megválasztandó tagokat.

Polyák Sándor a kovácsszakcsoport nevében előadja, hogy Csikay Imre volt szakosztályelnök kijelentette, hogy nem fogja jövőben a szakosztályi üléseket látogatni, éppen ezért az előljáróságban sem tudja képviselni a szakosztály érdekeit, kért tehát, hogy Ö. Kovács Jánossal együtt mellőztessék a nevük s helyettük a szakosztály beadványa alapján Polyák Sándor és Bende László választassék meg előljárósági rendes tagnak.

Jegyző felvilágosításul közli, hogy új alapszabályainknak is az az intenciója, hogy előljárósági rendes tagnak elsősorban is a kipróbált volt rendes és póttagok vétessenek figyelembe, akik már eddig is dolgoztak és fáradoztak az iparosság közügyeiért. Az Ipartestület vezetőségét sem személyek iránti szeretet, sem gyűlölet nem vezetheti, hanem tisztán a közérdek. — Az Ipartestület vezetősége a Kovács szakosztály óhaját kellőképpen honorálta akkor, amidőn Polyák Sándor szakosztály elnököt előljárósági póttagnak jelölte s amennyiben megfelelő munkálkodást fog kifejteni, egy év múlva bevalasztatik előljárósági rendes tagnak.

Szabó Sándor elnök kéri a közgyűlést, hogy ezt a kérdést barátságosan oldja meg; ő az alapszabályok értelmében kénytelen szavazásra feltenni a kérdést. — A szakosztály érdekeit Polyák Sándor mint póttag is kellőképpen megtudja

védni, mert ott mindenhez hozzájárulási joga van s a határozatokat továbbíthatja.

Nagy Lajos kéri, hogy elnök ne bocsájtja szavazásra a kérdést, mert tudomása szerint a szakosztályok ajánlását el kell fogadni. Csikay Imre a közgyűlésre bizza a határozathozatalt. Könyves Mihály szintén szavazást kér ebben a kérdésben, mert köztudomásúlag a szakosztályok vezetősége sűrűn változik, így nem lehet a kívánságokat mindenkor figyelembe venni. Mezei Pál arra mutat rá, hogy a cipész szakosztálynál egy-egy év leforgása alatt háromszor is változott az elnök s mivel az előjárósági tagok megválasztására egyedül a közgyűlés illetékes, elég sűrűn kellett volna közgyűlést egybehívni. Kéri az előjáróság javaslatának elfogadását.

Szabó Sándor elnök a hozzászólások elhangzása után szavazásra teszi fel a kérdést az alapszabályok értelmében, amelynek eredménye: az előjáróság javaslata mellett szavaztak 94-en, a kovács szakcsoport javaslata mellett 14-en. Elnök 80 szótöbbség alapján az előjáróság részéről javasolt tagokat jelenti ki az 1929—30—31. évekre megválasztott előjárósági rendes tagoknak.

Jegyző beterjeszti az előjáróság javaslatát, hogy póttagoknak az 1929. évre Ekker József kádár, Marsa Mihály csizmadia, Csorba Mihály mészáros, ifj. Szabó József cipész, Rózsa Sándor férfiszabó, Végh Zsigmond férfiszabó, Polyák Sándor kovács, Szabó József bádogos, ifj. Biró Sándor timár, Sántha János cipész, Benkő István uri- és nőifodrász és Ginder Lőrincz német-szűcs választassanak meg.

A közgyűlés az előjáróság javaslatát hozzászólás nélkül egyhangúlag elfogadta.

Beterjeszti jegyző az előjáróság javaslatát, hogy a számvizsgáló bizottság rendes tagjaivá az 1929. évekre Bátori István, Téby Lajos és Stefanovits Gyula; póttagokká: ifj. Rigó Lajos és Török Elek; a közösbizottság tagjaivá az 1929. évre Virágh Gergely, Bátori István, Végh Kálmán, Biró Zsigmond és Stefanovits Gyula választassanak meg.

A közgyűlés az előjáróság javaslatát egyhangúlag elfogadja és a jelölteket 1929. évre megválasztja.

VII. Ismerteti jegyző, a „Kisiparos” lap ügyében az előjáróság javas-

latát, hogy az ipartestület továbbra is adja ki és külön díjfizetés nélkül juttassa azt el minden ipartestületi tagnak.

Közgyűlés az előjáróság indítványát egyhangúlag magáévá tette és hozzájárult, hogy a „Kisiparos” lap az eddigi módon továbbra is jelenjen meg.

VIII. Az indítványok során jelenti jegyző, hogy egyetlen alapszabályszerű indítvány érkezett be: tüzessék a közgyűlés tárgysorozatára az adóügyek kérdése. Az előjáróság örömmel tett eleget ennek a kérelemnek, mert a legilletékesebb helyről, a közgyűlésről is el kell hangoznia a jogos panaszoknak. — Vákolja az ipartestületnek az adóügyek terén kifejtett munkálkodását, többek között, hogy felterjesztésben kértük az iparosság részére a tiszta egyfázisú forgalmiadó rendszer bevezetését, s az első negyedévi közadók végrehajtásának felfüggesztését. Majd felkéri a közgyűlés tagjait, hogy a kérdéshez szóljanak hozzá.

Nagy Mihály mázolómester a forgalmiadó mai rendszerét sérelmezi, mert az többszörösen sújtja az iparosságot minden kiadása és bevétele után. — Mezei Pál kritika tárgyává teszi, hogy most a 2 százalékos kulcs mellett magasabbak a forgalmiadó átalányok, mint a 3 százalékos kulcs mellett voltak. Ne a kis egzisztenciákat terheljék magasabb adókkal, hanem a fényűzési cikkeket használó vagyonosabb osztályt. A mai adóztatási rendszer mellett mindenki nincstelenné válik, s számtalan iparos házacskáját is eladni kénytelen. Indítványozza, kérje a közgyűlés a forgalmiadó eltörlését annál is inkább, mert a forgalmiadóbevételek közel fele adminisztrációra megy el.

Jegyző indítványa alapján közgyűlés szomorúan állapítja meg, hogy a kisiparosság teljesen lerongyolódott, ezzel szemben a közterhek teljesítő képessége határán túlmenőek. Éppen ezért megbízza közgyűlés az elnökséget és előjáróságot, hogy az adók csökkentése ügyében minden telhetőt kövessen el, a forgalmiadó egyfázisúvá való átalakítását pedig állandóan követelje.

Benedek József indítványára kimondja a közgyűlés, hogy az őszig kérje az adóvégrehajtások felfüggesztését az ipartestület vezetősége és kövessen el mindent, hogy a kisiparosság munkaalkalmat nyer-

jen s a hatóságok a közszállítási munkákat írják ki.

Ismerteti továbbiakban jegyző, hogy a közüzemek ellen a fővárosban már majdnem az összes érdekelt kereskedelmi és ipari szakmák megmozdultak; maguk az illetékes kormánytényezők is ellene vannak a közüzemeknek, mégis itt városunkban a legutóbbi th. bizottsági közgyűlés könyvkötő altiszti állás megszervezését határozta el. Kéri a hozzájárulást, hogy ezt a sérelmes határozatot a közgyűlés határozatából kifolyólag felebbezhesse meg és egyúttal kérjük az összes közüzemek megszüntetését és leépítését. — Ugyancsak e tárgynál ismerteti jegyző a Kereskedelmi és Iparkamarától érkezett leíratot az ipartörvény iparvédelmi rendelkezéseinek a közigazgatási gyakorlatban való fokozottabb érvényesítése tárgyában, majd javasolja, hogy a szakosztályok elnökeiből és kiküldötteiből iparvédelmi bizottság alakíttassék a kérdés kidolgozására és a megoldás módjainak megállapítására.

Közgyűlés az elhangzott indítványokhoz egyhangúlag hozzájárul.

Felhívja jegyző az iparosságnak figyelmét az Országos Munkásbiztosító Intézet autonóm szerveinek külsőben álló megválasztására, amely szervben az iparosság is képviseltet nyer. Kéri az iparostársakat, hogy a „Kisiparos” lapot kísérjék figyelemmel és ha az ajánlási ívek aláírásáról lesz szó: jelenjenek meg az első hívó szóra. — Tudomásul feljegyeztetik.

A közigazgatási reformmal kapcsolatban a választói névjegyzékek kiigazításának fontosságát és az elkövetkező választások jelentőségét hangoztatva kéri jegyző az iparosságot, hogy reális iparospolitikát üzzön, mert el kell következni annak az időnek, amikor az iparosság a városházán, vármegyeházán és az országházban is helyet foglalhat. Léhner István Iposz. vezérőlbizottsági tagot idézi, aki helyesen állapította meg Soltvadkeren, hogy az igazi iparospolitika az, hogy az év 364 napján legyen mindenki akármilyen párti, de a 365-iken: a választás napján csak a saját iparostársait támogassa. — Tudomásul vétetett.

Bejelenti jegyző, hogy Kiskunmajsza május 19-re a körzeti gyűlés megrendezését kéri, s az előjáróság ahhoz már hozzájárult. Kéri az iparostársakat, hogy a körzeti

gyűléseket támogassák. — Tudomásul szolgál.

Benedek József indítványára hozzájárul a közgyűlés, hogy a tavaszi árumintavásárra a „Kisiparosban” jelentkezési felhívás tétessék közzé és kellő számú jelentkezés esetén társas kirándulást szervezzen az ipartestület.

Jegyző felhívja az iparosság figyelmét a tanonciskola cserkészcsapatának támogatására. Mivel a cserkészek megbízhatók, engedelmesek, szolgálatkészek, kéri a munkaadókat, hogy a cserkészcsapatba való belépésre buzdítsák erre alkalmas tanoncaikat. — Tudomásul vétetett.

Kéri jegyző a tehetősebb iparostársakat, hogy az IPOSz hivatalos hetilapját — az Országos Hírlapot — előfizetéssel támogassák. — Tudomásul feljegyeztetik.

Bejelenti jegyző a Tanoncotthon ügyében hozott kedvező th. bizottsági közgyűlési határozatot, amelynek alapján az Ipartestület a Nép-jóléti Kormánytól 80.000 pengő államsegélyt kért. — Örvendetes tudomásul vétetett.

Jegyző eltávozása után Csikay Lajos alelnök előadja, hogy az elmúlt év folyamán az Ipartestület tisztviselőinek fizetése rendezést nyert, csupán a jegyzőé változatlan. A legutóbbi előjárósági ülés határozatából kifolyólag, méltányolva jegyző ügybuzgalmát és fáradozását, javasolja, hogy jegyző fizetése havi 300 pengőre emeltessék fel.

Közgyűlés jegyző fizetését folyó évi április 1-től kezdődő hatállyal havi 300 pengőre emelte fel.

Más tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

Kelt, mint fent.

HIREK.

— **Több fontos cikkünk és híradásunk** a közgyűlés jegyzőkönyvének terjedelme miatt lapunk legközelebbi számába lemaradt. — Kérjük olvasóink szíves elnézését.

— **A szabadszállási országos vásár** — a község előjáróságától vett hivatalos értesülésünk szerint — április hó 2-án fog megtartatni.

— **Kaposvárott országos mezőgazdasági és ipari kiállítás és vásár lesz.** A Somogy megyei Gazdasági Egyesület fennállásának 70 esztendő jubileumán az ipartestülettel karöltve országos mezőgazdasági és ipari kiállítást és vá-

sárt rendez Kaposvárott augusztus 24-től szeptember 2-ig. E nagyarányú demonstratív kiállítás és vásár előkészítő munkáit a végrehajtó bizottság már serényen végzi s a kiállítási szabályzatot és a jelentkezési ívet megküldötte ipartestületünknek is, ahol azokat az érdeklődőknek készséggel bocsájtjuk rendelkezésre.

Jegyzőkönyv

Felvétetett Kecskeméten, 1929. március 21-én, a Kecskeméti Ipartestület előjáróságának rendkívüli ülésében.

Jelen voltak: az elnökség és az előjáróság tagjai és póttagjai közül 25-en. Távolmaradásukat nem mentették ki: Dávid Sándor, Ginder Lőrinc, Ö. Kovács János, Kürthy Lajos, Pintér Antal, Nagy Lajos, Benedek József, Farkas Sándor, Bíró Sándor, Domokos Ferenc. Virágh István, Kovács Lajos, Krainer Kálmán, Bíró Zsigmond, Csorba István, Földi Péter, Tiringer Ferenc, Marsa Mihály, ifj. Fodor Pál, Szabó László, Weil Alajos, Kovács Menyhért, Fazekas Lajos előjárósági rendes és póttagok, Stefánovits Gyula számvevőbizottsági tag.

I. Szabó Sándor elnök üdvözlí a megjelenteket és az ülést megnyitottak nyilvánítja, majd felkéri jegyzőt a múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasására.

II. Jegyző felolvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, mely egyhangúlag tudomásul vétetvén, annak hitelesítésére elnöki ajánlásra Virágh Gergely és Váradi Mihály kértettek fel.

Napirend előtt Rimóczy János kér szót s előadja, hogy Weil Alajos neve kimaradt az évi jelentésből az előjáróság póttagjai sorából. Jegyző válaszában kifejti, hogy a nyomda az utolsó pillanatban adta át korrigálás végett a kéziratokat és így esett meg, hogy néhány hiba becsúszott. Kijelenti azonban, hogy ez szándékosság nélkül történt és a „Kisiparos” lapban az esetleges tévedéseket helyre fogja igazítani.

Bátori István kifogásolja, hogy a posta nem pontosan kézbesíti az évi jelentést, s a kézbesítők arra hivatkoznak, hogy sok a dolog. Mivel hasonló irányú panaszok hangzottak el a „Kisiparos” lapot illetően is, jegyző kijelenti, hogy a postafőnöknél eljár a késedelmes

kézbesítések ügyében. — Tudomásul szolgál.

III. Ismerteti jegyző, hogy a múlt ülésen megtörtént az előjáróság rendes- és póttagjainak jelölése, de azóta egyrészt a Kovács szakcsoporttól érkezett be e tárgyban kérelem, másrészt pedig Szabó István asztalot-mesternél az eddig fennállott gátló formai akadályok elhárultak, így tehát szükségessé válik e kérdés újból való letárgyalása. Kéri ezek alapján az előjáróság hozzászólását. Virágh Gergely, Szabó Ferenc és Raskó Ferenc hozzászólásai után jegyző beterjeszti az elnökség javaslatát, melyvel egyezően előjáróság egyhangú határozattal G. Szabó István asztalot-mester rendes tagnak jelöli és így Ginder Lőrincet kénytelen előjárósági póttagnak javasolni.

A Kovács szakcsoport azon kérését, hogy Polyák Sándort és Bende Sándort előjárósági rendes tagnak, ifj. Garaczy Jánost pedig póttagnak javasolja az előjáróság, nem teljesítheti előjáróságunk, mert régi, kipróbált, közügyekben járatos és azzal foglalkozni szerető iparostársakat mellőzni nem volna az össz-iparosság érdekében álló. De alapszabályainknak is az az intenciója, hogy előjárósági rendes tagok lehetőleg a bevált póttagok sorából kerüljenek ki. A szakosztálynak az a kívánsága pedig, hogy a szakosztály elnök tudjon mindenkor referálni az előjárósági gyűlésen elhangzottakról, teljesül az által, hogy Polyák Sándor szakosztály elnök az előjáróság póttagjai közé beválasztatott s ott nemcsak értesülhet a történetekről, hanem javaslatokat is tehet. — Bíró Lajos, Könyves Mihály, Szabó Sándor elnök hozzászólásai után előjáróság a fenti indokok alapján múlt ülésén megejtett jelölésén újabb változtatást nem hajlandó eszközölni és előjárósági rendes tagnak Csikay Imrét és Ö. Kovács Jánost, póttagnak pedig Polyák Sándort javasolja megválasztani.

Kimondotta előjáróság azt is, hogy Ginder Lőrinc helyett az előjáróság póttagjai közül Garzó Lajos lakatosmester javaslatba hozását mellőzi.

IV. Beterjeszti jegyző, hogy egyetlen alapszabályszerű indítvány érkezett be a közgyűlés elé terjesztésre: tűzesség a közgyűlés tárgysorozatára az adóügyek tárgyalása. Javasolja, hogy az előjáróság egyhangúlag járuljon hozzá az indít-

ványhoz, mert egyrészt az ipartestület tagjai a közgyűlésen tájékozódást fognak szerezni a kérdésről, másrészt pedig a közgyűlés határozatából kifolyólag is illetékes helyre jutnak az iparosság adópanaszai. Mezei Pál, Könyves Mihály, Szabó Sándor elnök, Bíró Lajos, Csikay Lajos és Rimóczy János felszólalásai alapján előjáróság az indítványt elfogadja, az adószérmek letárgyalását a közgyűlés tárgysorozatára tűzi, egyúttal pedig kimondja, hogy a könyvkötő üzem tervezett létesítésével szemben állást foglal és mindent elkövet a hatósági üzemek megszüntetése érdekében. Egyúttal örömmel veszi tudomásul, hogy a folyó hó 22-ik th. bizottsági közgyűlésen Csikay Lajos alelnök e tárgyban interpellálni fog.

V. Jelenti jegyző, hogy a „Kisiparos” támogatása ügyében a városi tanács elé terjesztett kérelemre azt a határozatot hozta, hogy 10 ügyosztály részére a „Kisiparost” 1929. évre megrendeli s utasítja az ügyosztályokat, hogy minden közszállítási hirdetést megfelelő közlés végett adjon le. Előjáróság a városi tanács jóindulatú támogatását köszönettel tudomásul vette.

VI. Jegyző beterjeszti a th. bizottság folyó évi február hó 27-én a Tanoncotthon ügyében hozott határozatának jegyzőkönyvi kivonatát, mely szerint annak létesítéséhez ingyen telekkel és kedvezményes téglával járul hozzá Kecskemét th. városi közönsége. Egyúttal jelenti jegyző, hogy a felterjesztés a népjóléti kormányhoz felküldetett. — A bejelentést az előjáróság egyhangúlag tudomásul vette, egyúttal pedig az elhangzott indítvány alapján határozatilag kimondotta, hogy a József-gőzhalom telkére nem reflektál s annak idején sokkal alkalmasabb és megfelelőbb telek megvásárlására fog javaslatot tenni a városi tanácsnak.

VII. Jegyző beterjeszti az Iparos-tanonciskola cserkészszervező bizottságának átiratát, melyben kéri munkaadóinkat, hogy erre alkalmas tanoncaikat buzdítsák a cserkészcsapatba való belépésre. Mivel a cserkészintézmény üdvös és hasznos nevelő munkájától az ipartestület előjárósága meg van győződve s miután a cserkészcsapatnak 50 főre való megnövekedése esetén azok leventeórája vasárnapra helyeztetnék át, legfeljebb hetenként két esti órára mennének munkaidő után: előjáróság határozati-

lag kimondotta, hogy a cserkészcsapatot pártolja s a munkaadók figyelmét annak pártolására a „Kisiparos” lap útján is felhívja.

Jelenti jegyző, hogy az iparostanonciskolai felügyelőbizottságtól átirat érkezett Balázs László, Borbély József és Csorba László iskolakerülő tanoncok tancs szerződésének felbontásáról és megfelelő büntetés alkalmazásáról. — Előjáróság az átiratban foglaltakhoz abban az esetben hozzájárul, ha a tanoncok munkaadói a tanoncszerződések felbontását szintén kívánják.

VIII. Beterjeszti jegyző dr. Zsitvay Tibor igazságügyminiszternek az Ipartestület üdvözlő levelére érkezett válaszát. — Öröndetes tudomásul szolgál.

IX. Jelenti jegyző, hogy a Kiskunmajsai Ipartestület kérelemmel fordult a körzeti elnökségéhez, hogy május 19-én a körzeti gyűlést náluk rendezzük meg. — Előjáróság a körzeti gyűlésnek május 19-én Kiskunmajsa-n való megrendezéséhez egyhangúlag hozzájárult és a további teendőkkel az elnökséget megbízta.

X. Tudomásul vétel végett bejelenti jegyző, hogy iparosságunk március 15-én délelőtt a tempomi istenitiszteleken, délben a város hazafias emlékünnepe-n vett részt, este pedig az Iparos-Otthon dísztermében 150 terítékes társasvacsora keretében a Polgári Daloskörrel egyúttal ünnepelte a magyar szabadság napját.

Több kisebb átirat és tárgy elintézése után, más tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

Kelt, mint fent.

* **Waffenrad-kerékpár**, mely évtizedek óta vezető világmárka, (katonaság hivatalos gépe) beszerezhető kedvező fizetési feltételek mellett is Kellermann Jenő villamosági és sportüzletében Körösi-utca (Beretvás mellett). Tennis-ütők húrozását, javítását saját műhelyemben szakszerűen eszközölöm.

Prima porosz kovács-szén

8 pengőért kapható

Fodor Antal

fűszer-, tüzelő-anyag- és mészkereskedőnél Kecskemét, Vörösmarty-utca 10.

Hirdelmény.

Értesítjük a t. közönséget, hogy folyó hó 28-tól, nagycsütörtöktől kezdve forgalomba helyezzük a 24. számú vonatot, amely Kecskemét—Rákvagy-térről 17 óra 25 perckor (déltűn 5 óra 25 perckor) indul; továbbá nagypéntektől, folyó hó 29-től kezdve a 21. számú vonat is közlekedni fog, amely Kiskunmajsáról délelűtt 10 órakor indul és Kecskemét—Rákvagy-térre 13 órakor (déltűn 1 órakor) érkezik.

Nagypéntektől kezdve tehát mind a hat vonatumk ismét közlekedik. Kecskemét, 1929 március 26.

KECKEMÉTI GAZDASÁGI VASÚT Igazgatósága.

OLVASD ÉS TERJESZD A

„KISIPAROS”-T!

* Az elműt évek statisztikái alapján jelentős emelkedés várható az ország motorkerékpár állománya-ban. Örömmel tapasztalhatjuk, hogy az utóbbi évek folyamán, különösen az utolsó két év alatt megkétszerezűdött az elműt évek motorkerékpár állománya. Ma már Magyarországon, mintegy 8000 motorkerékpár van forgalomba, ami hatalmas növekedést mutat az 1927 évi statisztikával szemben, melynek majdnem megegyezése. A motorkerékpárt megszokták, majd megszerették, ma pedig egy igen fontos közlekedési és sport cikk, melyet mindenki megszerezhet magának. Az utolsó évek statisztikáinak ugrásszerű emelkedése jogosan arra enged következtetni, hogy az idén a jelenlegi állomány körülbelűl 40-50 százalékkal fog emelkedni, ami 3-4000 drb motorkerékpárt jelent. Az 1928-as statisztikát szemlélve, megfigyelhetjük, hogy melyek azok a gépek, melyeket a közönség legszívesebben vásárol. Legtöbb lett eladva a Puch gépekből, 536 drb. Utána a következő márkák sorakoznak számszerint: Méray 330, A. J. S. 231, Sarolea 129, Indian 125, Gillett és F. N. 119, Ariel 118, Rudge 113, Harley Davidson 104. A többi gépekből száznál kevesebb lett eladva. Legszebb eredményt a Grazi, Puch gyár fiókja érte el, honnan a forgalomba került gépek egyhatod része került ki, és pedig nem kevesebb, mint 104 féle gép szerepel a statisztikában.

A Puch-gyár Európának egyik leg-
régibb s egyben legnagyobb szé-
riákban dolgozó motorkerékpár
gyára. Gyártmányai nemcsak Auszt-
riában és Magyarországon uralkod-
nak minden gyártmányt felülmulva,
hanem Francia-, Olasz- és Német-
országban is közszeretnek örven-
denek. A Puch-gyár tökéletesen
megoldotta a strapaképes, elpusz-
títhatatlan, gyors, kevésüzemfo-
gyasztású, leghosszabb turákra is
alkalmas és e mellett olcsó motor-
kerékpár problémáját. Ára a lehető
legalacsonyabb, melyet a nagy szé-
riába való gyártással tudtak elérni,
magyar szempontból pedig az a
fontos, hogy nálunk ugyanannyiért
lehet megkapni a Puch-gépet, mint
gyártási helyén Grázban. A gyár a
közvetítő kereskedelmet kikapcsolta
és Magyarországon gyári áron,
gyári fiókja révén hozza forgalomba
a gépeit. Ezek azok az okok, me-
lyek a Puch-gyártmányokat olyan
népszerűvé tették a multban és
amelyek fenn fogják tartani a Puch
hegemóniát a jövőben is, mert a
Puch-gyár tényleg megoldotta a
„mindenki motorkerékpárja” prob-
lémáját.

— **A Puch-gyár** helybeli kép-
viselete a jó hírnévnek örvendő
Papp Sándor és Fia cégnél
van: IV., Nagykörösi-utca 11. sz.
Telefon: 162. és III., Széchenyi-tér
7. sz. Telefon: 364.

Új üzlet megnyitás!

Legjobb **permetezők** és alkatrészek,
gummi árúk, mosó- és pálinka-
üstök. Mindenféle rézárúk, mozsarak,
rézesapok, borászati cikkek, **űstházak**,
metszőollók, permetezők és e szakba
vágó dolgok javítását jutányosan vál-
lalom! Iparos és kereskedő uraknak
százalékos engedményt adok.
Műhely: Hoffmann János-utca 2.
Üzlet: Gáspár András-utca 4. sz.
Telefon: 353.

Koók Mihály rézműves
réz-, vas- és permetezőanyag kereskedő.

Laptulajdonos: **A Kecskeméti Ipartestület.**
Felelős kiadó: **Szabó Sándor** ipartest. elnök.

Cipész iparosok figyelmébe!

Divatlap és modellek szerint
divatos felsőrészeket
készítek és állandóan nagy választékban
raktáron tartok.
Olcsó árak, pontos kiszolgálás.
Lugosy János
Batthyány-u. 14. sz.

! KISIPAROSBAN !
! HIRDESSZEN !

Kiadó szoba

Az Iparos Otthon palotában a II-ik
emeleten **két szoba** iroda, vagy
garzon lakás céljára kiadó. Értekez-
hetni az Ipartestület hivatalos he-
lyiségében.

„HUNGÁRIA”
NYOMDA RT.

ARANY JÁNOS-U. 6. SZ.
(KATH. BÉRPALOTA)

Szőnyegek, függönyök, sezlonterítők,

linoleumok legolcsóbban, legnagyobb választékban

Segner Lipót kárpitosnál, Nagykörösi-utca 15. szám.

Épület- és bútortasolás,
ügyszintén az összes vasárú legolcsóbban

Fülöp Béla

vaskereskedésében,
Kecskemét, III., Gáspár András-utca 5.
Telefonszám: 11. 46

Üvegezést és képkeretezést

legolcsóbban vállal 35
Körösi Imre, Városháza mögött.

A téli szezonra

busdarálógépeket

és alkatrészeit, disznóölő-, szuró-, kaparó-
és boncolókéseik, bárdokat és acélokat
Bodócs műköszörszénél,
Kecskemét, Gáspár András-utca 6. sz.
szerezheti be legolcsóbban.

HA UJ KOCSIT

akar csináltatni, bármilyen ki-
vitelben legyen az, keresse fel

S. Bakos Ferenc kovácsot
szavatosság mellett, kedvező fize-
tési feltételek. Továbbá lóvasalást
s bármilyen gazdasági, szerszám-
javítását, ami e szakmába tartozik
olcsón és gyorsan készíti. Szíves
pártfogást kérve, vagyok kiváló
tisztelettel: **S. Bakos Ferenc**
Szolnoki-úti zárdával szemben.

Kisiparosban hirdessen.

Üzletfelosztás!

83 évi fennállás után kénytelen
vagyok **vasosztályomat**
megszüntetni és kiárúsítani mélyen leszállított árak
mellett, miért is kérem a nagyközönséget, hogy ezen ritka al-
kalmat kihasználni szíveskedjék. Kecskemét, 1929. február hó.

Gyenes S. és Fia Utóda.

Kiárúsításra nem kerül a
fűszer-, csemege-,
mag- és
lőszerosztály,

**melyet a jövőben változat-
lanul tovább vezetek.**